

saaledes er Tale. Det er blot disse to Bemærkninger jeg vil tillade mig at henstille til Overveielse, idet jeg vil raade til at nedsætte et Udvalg, hvorved man vil kunne tage denne Sag under nærmere Overveielse.

Finantsministeren: Jeg troer dog, at de nu fremførte Bemærkninger ere grundede i nogen Vildfarelse og Misforstaaelse fra den ærede Talers Side. Det medfølgende Forslag, der er meddeelt som Oplysning, er jo nemlig ikke fremsat som et Forslag, der er tiltraadt af Regjeringen i sin hele Detail; det er kun meddeelt som simple Oplysninger om, hvorledes Sagen lod sig gennemføre og hvad den i det Høieste kunde koste, og der er navnlig ikke, hvad Gagestørrelserne angaaer, med et eneste Ord blevet berørt Noget herom. Hvad det Spørgsmaal angaaer, om det vil være hensigtsmæssigt at forene Overbestyrelsen af Telegraphvæsenet med Postvæsenet eller ikke, saa er der heller ikke derom i Forslaget, der er udarbejdet af en enkelt Mand og kun meddeelt Regjeringen som Basis for Sagens videre Behandling, udtalt nogen endelig Dom om, at det skulde undrages fra Postvæsenet. Det er jo meget let foreneligt med det hele Forslag, at det kan forenes med Postbestyrelsen paa samme Maade som hidtil. Forsaavidt der har været Tale om, at Rigsdagen skulde binde sig, saa maa jeg bemærke, at der for det Første endnu ikke fra Regjeringens Side er fremsat noget Gageringsforslag, og dernæst bliver der efter al Sandsynlighed slet ikke Spørgsmaal om, før end Rigsdagen næste Gang kommer sammen, at udnævne nogen Embedsmand, endog saa kun foreløbigt, til denne Post; thi det er meget tvivlsomt, om det Hele vil kunne bringes i hurtig og fuldstændig Virksomhed til den Tid, saa at der altsaa ikke kan være Anledning til at gjøre Forslag til endog saa midlertidige Gagebestemmelser. Jeg vilde f. Ex. for mit Vedkommende paa det Allerbestemteste modsætte mig, at noget Forslag af en Comitee, der gik ud paa at opstille saadanne midlertidige Gagebestemmelser, toges tilfølg; thi Sagen er slet ikke bearbejdet i den Retning. Det Hele, hvorpaa det for Diebliffet kommer an, er, at Regjeringen faaer Bemyndigelse til at anvende Drefunds Administrationsfond, som, ifølge hvad

der er meddeelt i Oplysningerne, maa ansees for at være fuldkommen tilstrækkeligt til at faae et saadant Anlæg istand, og derved er tillige Grændsen given for den Pengefum, som dertil i det Hele taget kunde medgaae.

Lurde: Den første Taler foreslog Nedsættelsen af en Comitee i denne Sag, hvortil jeg skal bemærke, at jeg ikke troer, det vil føre til noget Resultat, om en Comitee nedsættes; thi jeg troer ikke, at Thinget vil finde Kræfter iblandt sig, som med Sagkundskab vil kunne gaae ind paa de practiske Enkeltheder ved Sagen. Det er en Sag, der endnu allestæder er noget tvivlsom; den er maaskee i Begreb med at træde ud paa et mere bestemt Gebeet; men jeg troer dog ikke, det er ganske let nu at sige, hvorledes en saadan Telegraphlinie rigtigst bør bygges. Hvis der altsaa nedsættes en Comitee, saa tvivler jeg paa, at Comiteen vil kunne forelægge Thinget noget bestemt Forslag i denne Retning. Med Hensyn til Embedsmændene, saa følger det af det Foregaaende, at, da man endnu ikke er fuldkommen paa det Rene med, hvorledes denne Linie skal bygges eller med alle Enkelthederne derved, f. Ex. Stationernes Antal o. s. v., saa vil man ogsaa have meget ondt ved at gaae ind paa Embedsmændenes Antal eller deres Gagering. Jeg skal med Hensyn til et Punkt, som Taleren nævnte, nemlig om en Inspecteur ved Linien, som han meente kunde bespares, ved at henlægge Sagen under Postvæsenet, uden at gaae nærmere ind paa Sagen, kun bemærke, at, om endog saa denne Telegraphlinie bliver lagt under Postvæsenet, saa vil ganske vist Postbestyrelsen finde sig foranlediget til at stille en saadan Over-Ophynsmand, man kalde ham Inspecteur eller hvad man vil, som specielt faaer Tilsyn med Telegraphen, og jeg troer altsaa, at denne Post ikke vil kunne bespares, men jeg skal ikke gaae dybere ind herpaa. Det er altsaa min Anskuelse, at der ikke vil vindes Noget ved at nedsætte et Udvalg, hvorimod det, da Tiden er frejdet saa langt frem, er at befrygte, at Sagen derved vilde trække i Langdrag, saa den maaskee vanskelig vilde kunne blive færdig; jeg skulde altsaa snarere tillade mig at foreslaae, at Sagen gaaer videre uden Udvalgs Nedsættelse.